UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 64
19 TEMMUZ 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

ÖZDEN ÖĞRÜK'DEN
TELEPATİYA

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

İLBAN ERTEM

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

BÜLENT MORGÖK

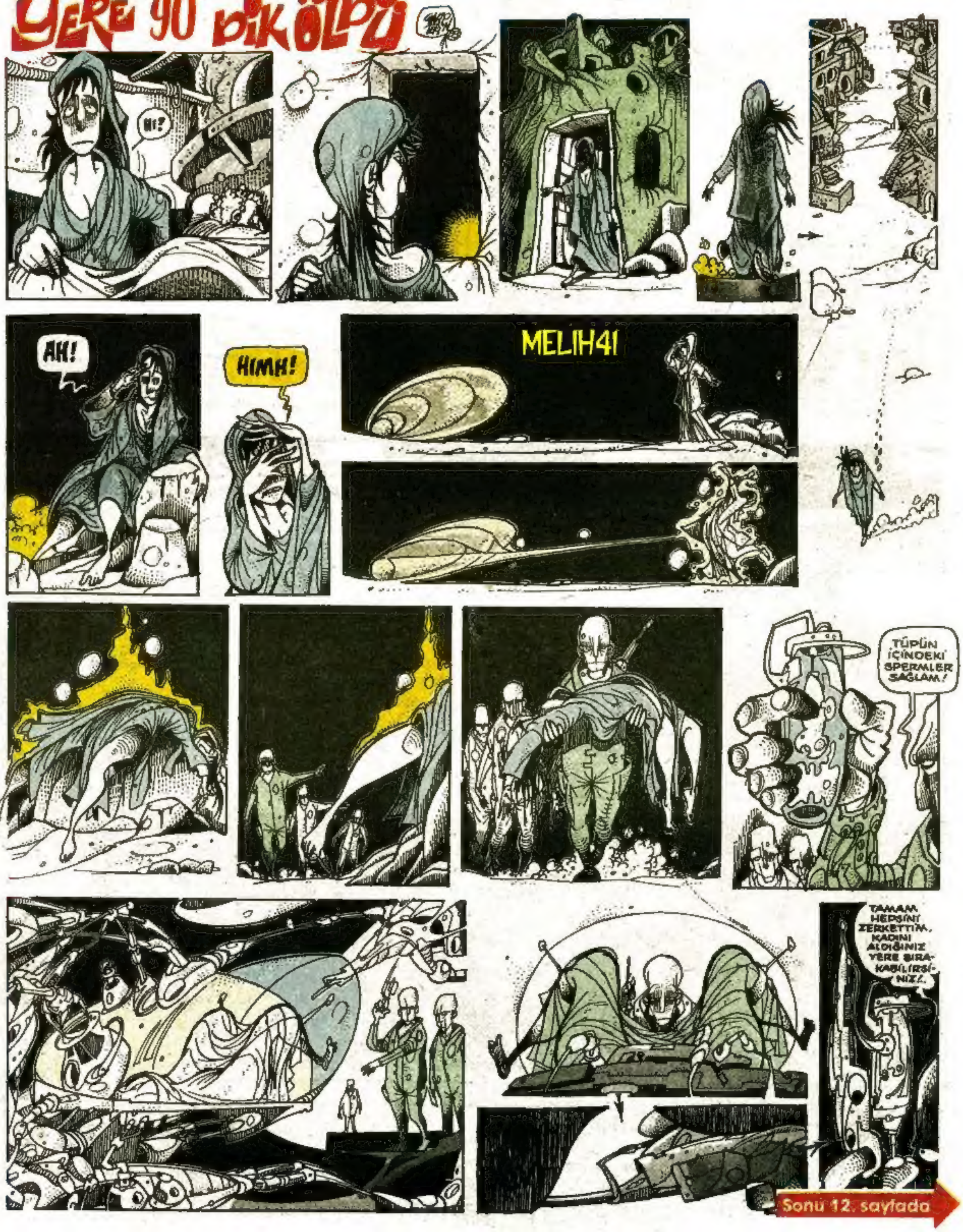

Sonu 12. sayfada

Mikro MAGANDA

● Çiş....

● Golay gele...

Bülent MORGÖK

GECELERİN ARİFİ

● Çapari diiil...

● Özenti...

Dıgıl
YIL: 2 SAYI: 64
19 TEMMUZ 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy - İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK 13.000 TL. 12 AYLIK 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

VİDEO

Bu video denen şey çok namert bir şey sevgili okurlar. Adama feleğini şaşırtıyor, dünyasını dar ediyor. Hele benim gibi 15 yıldır doğru dürüst sinemaya gitmeyen biri olursa, insanı "Video manyak" yapma tehlikesi bile var.

Ben bu işi başıma bir yıl kadar önce evdeki çoluk çocuğun ısrarı ile sardım. Aslında o denli hevesli olmasam da, ben de istiyordum bir video edinmeyi. Ama başka amaçlarla istiyordum. İlerde bir de çekici makina alır, çoluk çocuk filmimizi çeker seyrederiz diye düşünüyor, ayrıca videoyu çocuklar için bir eğitim aracı olarak hayal ediyordum. Hani şöyle lisan kasetleri falan olacak, onları koyup çocuklara lisan öğreteceğiz, ya da okulda öğrendiklerini geliştireceğiz.

Videonun eve geldiği ilk günler, fazla sokulmuyor, umursamaz görünmeye çalışıyordum. Ev halkı video seyrederken, bir kenara çekiliyor ve kitap falan okuyordum. Kafaya koymuştum bir kere bu video denen merete esir olmayacaktım.

İlk günler böyle geçti. Bu arada hanıma sürekli nutuk çekiyordum.

- Bak video denilen alet insanları uyutmak için icat edilmiştir. İnsanı fikri tembelliğe alıştırır. Onun için fazla üzerine düşmemek, dikkatli olmak gerekir. Şöyle haftada bir, çok çok iki film al yeter. Biliyorsun zaten ben seyretmiyorum.

O ilk günleri takip eden diğer günler de böyle geçti. Arada bir hanım çok güzel bir film aldığını söylüyor, seyretmemi istiyordu ama ben sanki başıma gelecekleri biliyormuşum gibi pek oralı olmuyordum.

Bir gün, hanımın üye olup film aldığı video kulübüne benim gitmem gerekti. Evvela alınmış olan kaseti geri verecek, bir başkasını alacaktım. Hanım seçimi de bana bırakmış, "Yüzlerce film var. Beğendiğin birini al" demişti.

- Video kulübüne gittim. Gerçekten de bizim hanımın dediği gibi raflarda yüzlerce film vardı. Hem de çoğu duyup da görmediğim ünlü filmler. O raftan öbür rafa dolanmaya başladım. Yazının başında 15 yıldır doğru dürüst sinemaya gitmediğimi söylemiştim. Bu yüzden raflardaki filmlerin ülkemizde oynayanlarını bile görmemiştim.

Önce bir film seçip aldım. Sonra "Hadi bir tane de kendim için alayım, belki oturur seyrederim" dedim. Ününü çok duyduğum bir filmi daha çektim raftan. Bu arada video kulübü sahibi hanım elinde bir kasetle yaklaştı yanıma:

- Tekin Bey bunu da alın. Tam size göre bir film. Geçen yıl Cannes Film Festivali'ni kazandı.

Hanımı kıramadım, onu da aldım. Zaten aslında ben sinemaya karşı değil, televizyona, videoya karşıyım. Koltuğa oturup o aletlerin karşında çakılıp kalmaya karşıyım.

- O akşam, hanımla çocuklar o ilk aldığım kaseti seyrederlerken gene pek ilgilenmedim. Çocuklar yattıktan sonra hanımla oturup Cannes Film Festivali'ni kazanan filmi seyrettik. Derken hanım yatmaya giderken:

- Uykun yoksa oturup aldığın o üçüncü filmi de seyret istersen, dedi. Yarın geri götürürsek bir gecelik para ödeyeceğiz, seyretmezsen de kalırsa bir haftalık para vereceğiz.

Oturup onu da seyretmeye başladım. Aslında bu video işi fenalış değildi. Kuruluyorsun koltuğuna, koyuyorsun dilediğin filmi makineye ondan sonra gel keyfim gel. Ama dediğim gibi, insanın uygarlığın bu tuzağına düşmemesi, bu alete esir olmaması gerek iyordu...

O gece kaçta yatağa girdim hatırlamıyorum. Ama biraz da değmişti doğrusu. Seyrettiğim filmler güzeldi.

Ertesi akşam işten eve geldiğimde gidip çaktırmadan videonun yanındaki çekmeceye baktım. Hanım o gün film almamıştı.

- Yahu bugün film almadın mı?

- Yoo, neden sordun? Sen demedin mi, haftada bir iki ya da iki film al diye?...

- Yok ben senin için sordum. Hani oturur seyredersin diye.

Bir sonraki gün ise bir film almıştı. O akşam oturup onu seyrettik.

Film bittiğinde;

- Başka yok değil mi, dedim, Keşke bir tane daha alsaydın...

- Sen mi söylüyorsun bunları?...

- Yok sakın öyle video meraklısı filan oldum sanma. Bu gece pek uykum yok da... Hani bir tane daha olsa belki seyrederdim diyordum.

DEVAMI 4. SAYFADA

3. SAYFADAN DEVAM

Daha sonra hanım her gün film almaya başladı. O da yetmedi, günde iki film almaya başladı. Kendisi pek seyretmiyor, erken kalktığından biraz bakıp yatıyordu. Bense televizyonun karşısında çakılıp kalıyor, film üstüne film deviriyordum.

Bu arada arada bir hanımla tartışıyorduk.

- Şu işe biraz ara ver. Hem geceleri de gidip konu komşuyu uyandırıyor, film istiyormuşsun. Ayıp oluyor.

Gerçekten de bazı geceler filmler bitince "Bir tane daha seyrederim be!" deyip apartmanda videosu olan komşuları dolaşıp film arıyordum.

Aradan aylar geçti. Benim tempo ise hiç bozulmadı. Hanım güya çareyi bazen hiç film almamakta ya da bir film almakta bulmuştu, ama... Ben onun da tedbirini almıştım. Ondan gizli başka bir video kulübüne üye olmuş, oradan film alıyordum. Her akşam eve çaktırmadan iki veya üç film getiriyor, o yatıp uyuduktan sonra sabahlara kadar onları seyrediyordum. Sabah da filmleri gene çaktırmadan geri götürüyordum.

Günde ya üç saat uyuyordum, ya da dört saat. Uykumda da zaten hep Süpermenleri, E.T.'leri Gandi'leri falan görüyordum.

Sonra korku filmleri hastalığı başladı. Korku filmlerini öteden beri zaten severdim ama ben sinemaya gitmeyeli beri çok değişik ve güzelleri çevrilmişti. Bu defa onlarla sabahlamaya başladım. Artık hanım da yılmış sesini çıkarmıyor, belli ki içinden üzülüyordu.

Ama kahvaltı masasında uyuyakaldığım bir sabah dayanamadı.

- N'olur yeter artık, bırak şu işi, dedi. Bırakamıyorsan kalk bir doktora git. Sen değil misin bana bu video için günlerce nutuk çeken? Şu haline bak bir deri bir kemik kaldın. Korku filmi seyretmekten vampir gibi oldun. Çocuklar bile artık senden korkuyorlar. Ya bırak şu işi. Ya da atalım şu video denen mereti evden.

Hanıma uyku sersemliği ile:

- Evet Elizabeth, ben bir video hastası olabilirim ama hislerimle oynayamazsın demişim.

Hanım odadan ağlayarak çıktı.

Ve aklım başıma ondan sonra geldi sevgili okurlar. Gerçeği o zaman anladım.

Siz siz olun, insanların beyinlerini yıkamak için icat edilmiş bu canavarın esiri olmayın. Ama şöyle akşamdan akşama iki film seyretmenin bir zararı olmaz.

Tahin Ahal

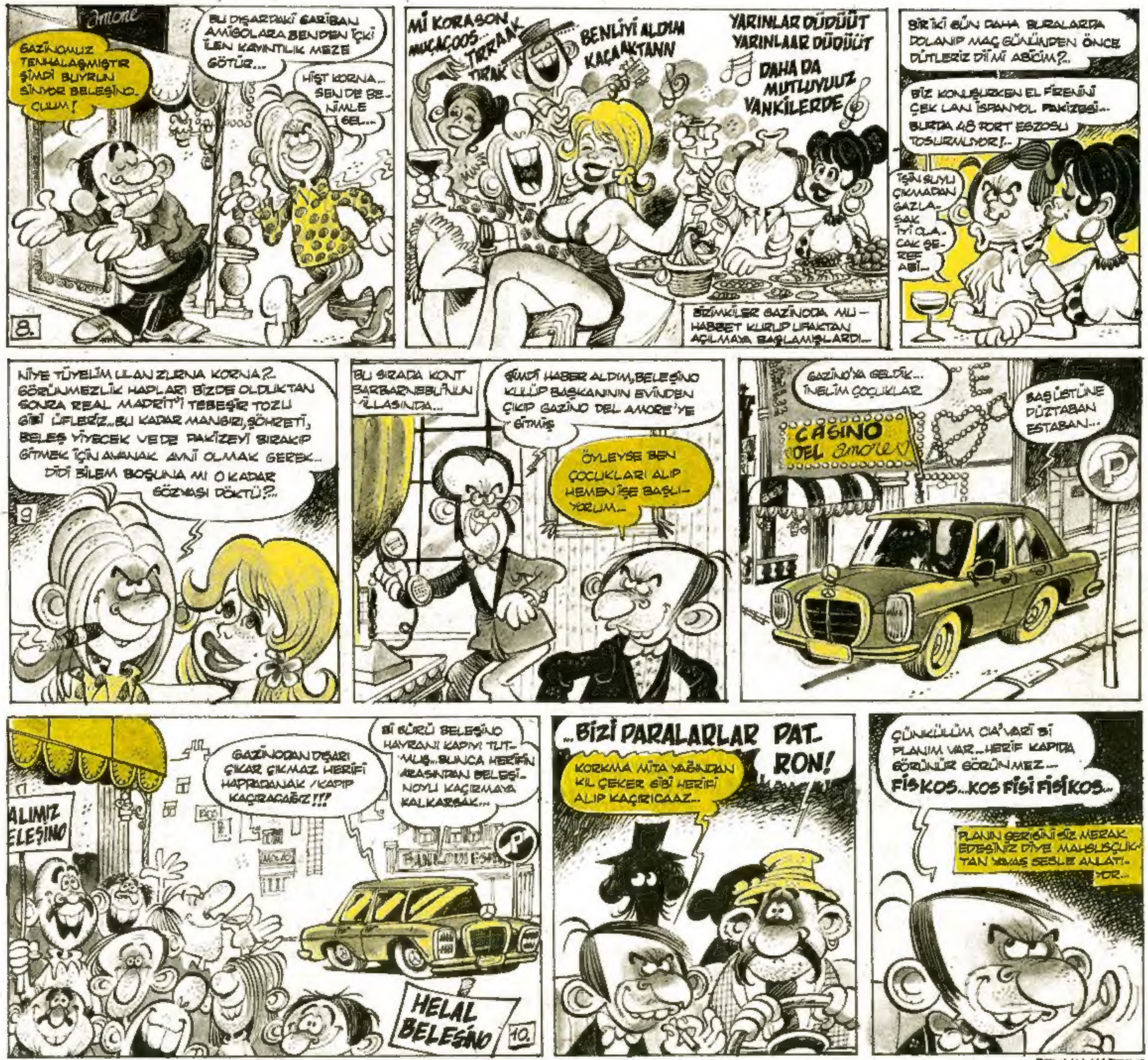

DEVAMI HAFTAYA

İBRAHİM SARI

PALAVRA... PALAVRA... PALAVRA...

YAZAN: YILMAZ OKUMUŞ
ÇİZEN: BÜLENT MORGÖK

ÖZET: Sıtkı söylentilere inanarak Aylin'le Kızılmaske'nin arasında bir ilişki olduğundan kuşkulanır ve Kızılmaske'yle düello eder. Fakat kendi okuyla kendini vurur. Bu arada Kızılmaske'yle Aylin, barda buluşup olayı açığa çıkarmak için bir plan yaparlar. Plana göre Aylin ve K.Maske söylentileri daha çok yaymak için çaba harcayacaklardır.

BATIK

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

~ÖZET~

Şemistan mahalleden bir kıza âşık olmuştur. Ama kızın babası, bu arkadaşlığa izin vermemektedir...

Vahap'la Şemistan kızı kaçırmaya karar vermişlerdir...

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – ŞEVKET

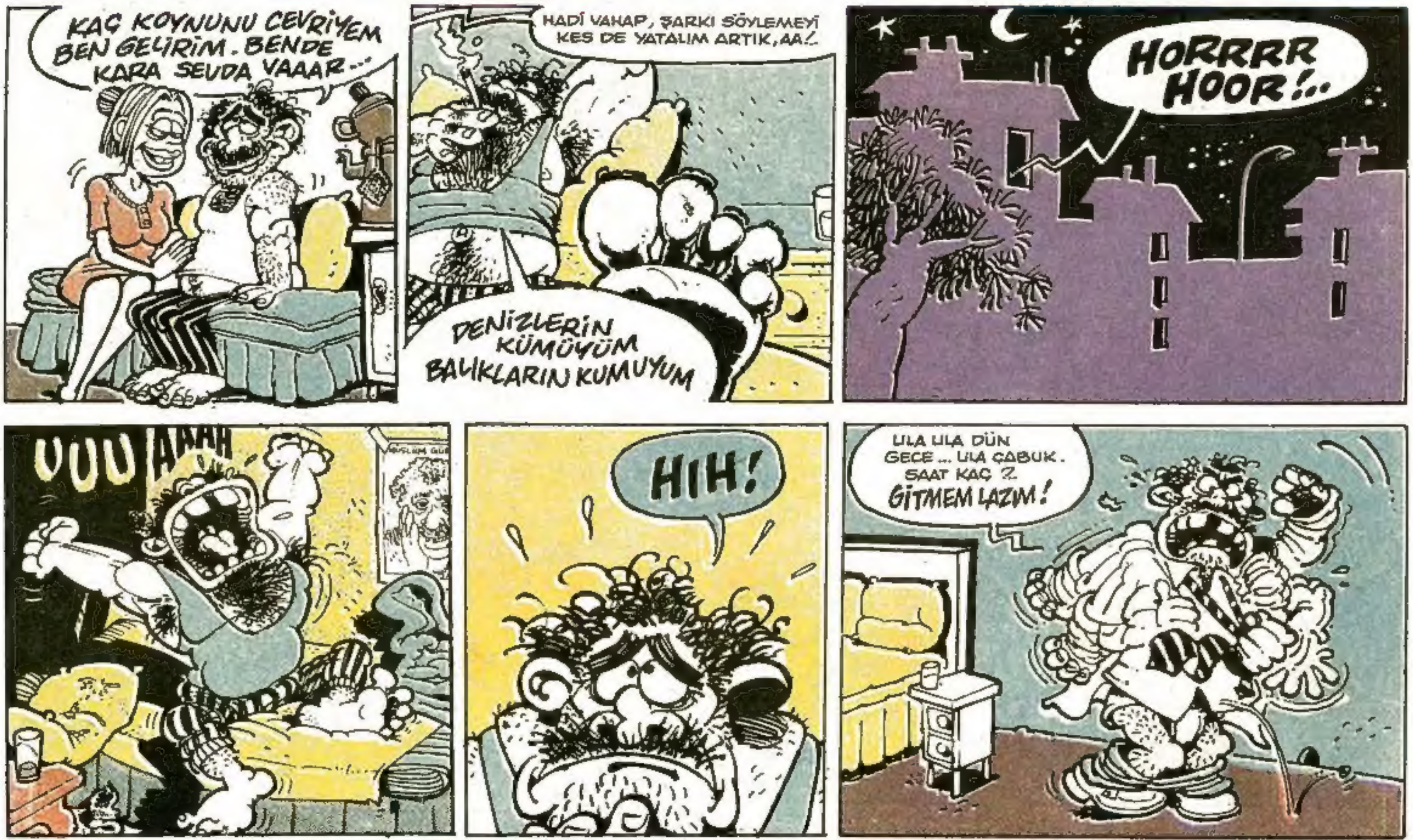

DEVAMI HAFTAYA

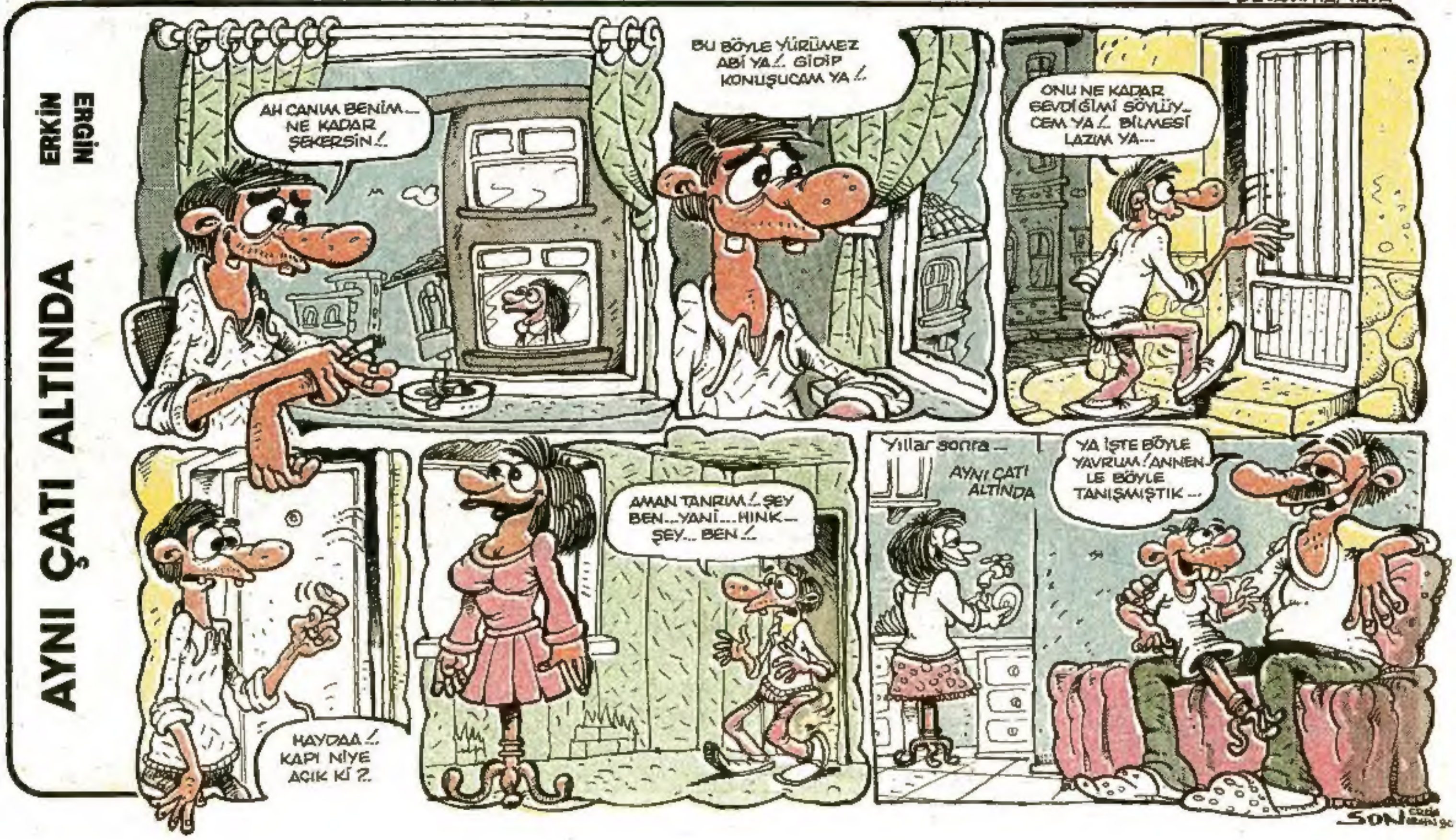

SUÇ VE CEZA

DOĞAN GÜNEŞ

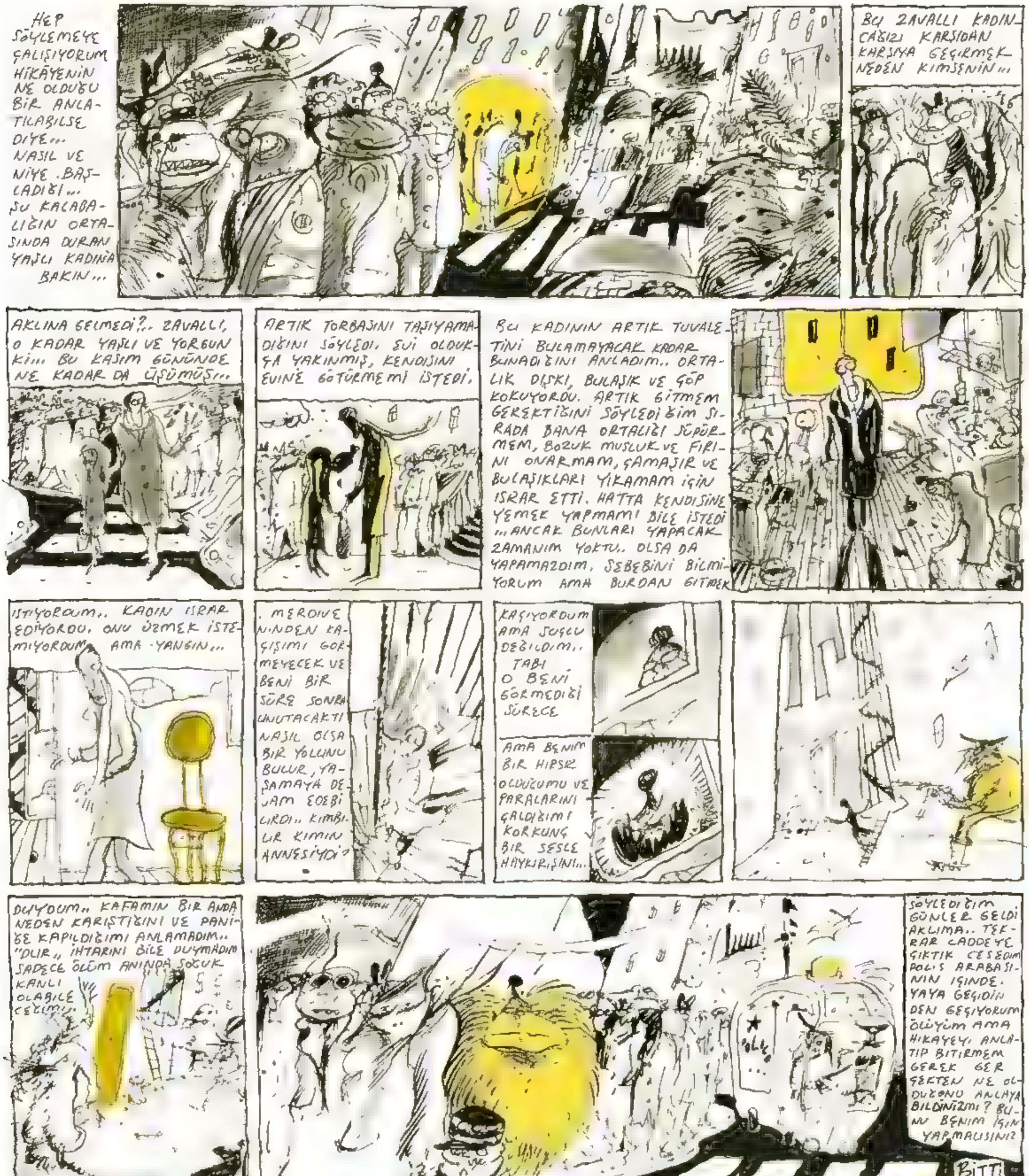

Kayhan ERKAN

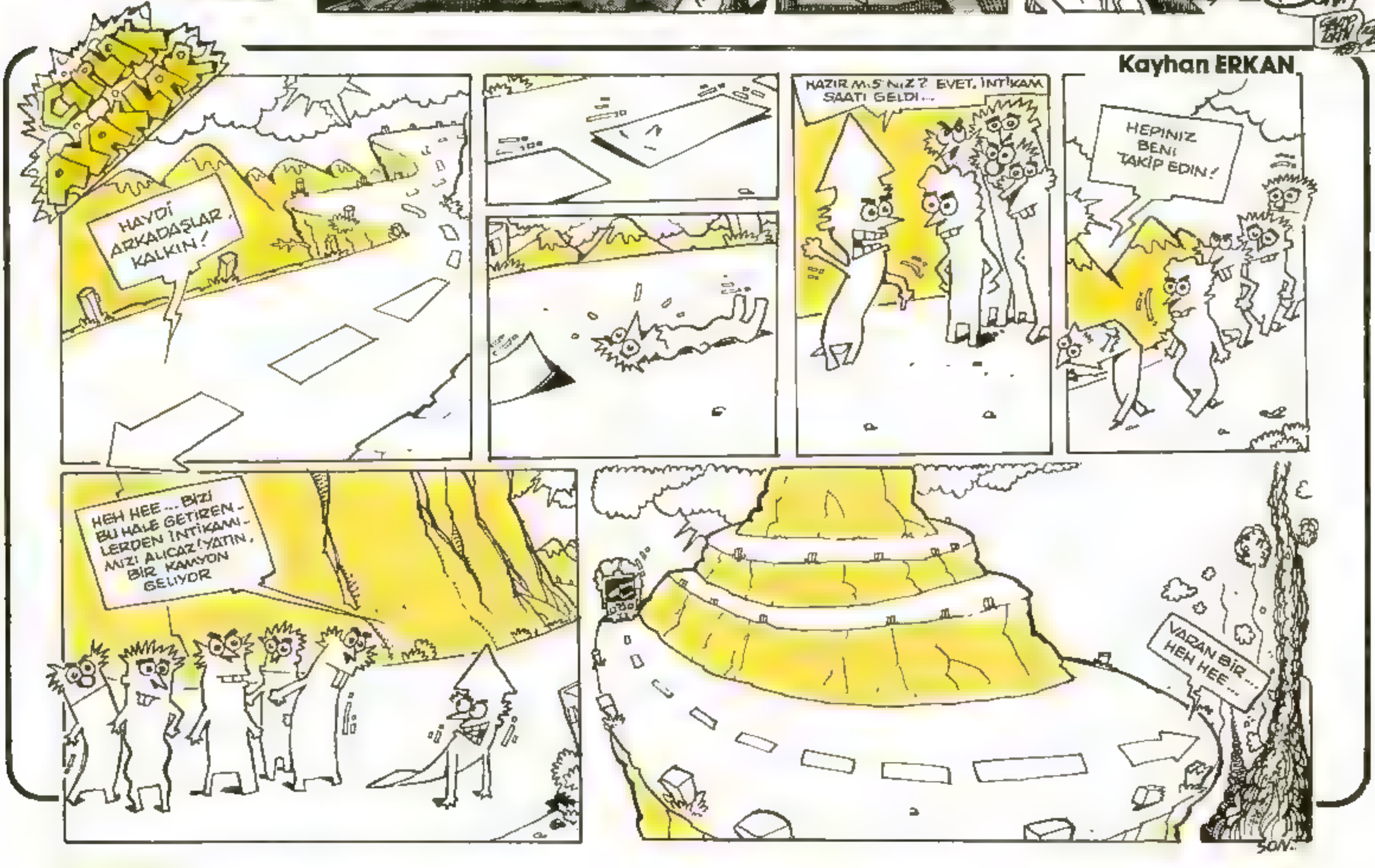

YEDİNCİ VİTES

TAM GAZ GİDERKEN

- Sevgili yaz. Bu sana kaçıncı yazışım aabi. biliyosun tatil bize haram, zıkkım. Eee. Marmara Denizi koli basillerine tatil köyü oldu yüzemiyoruz. Git aabi az daha güneye geceleri uyuyabilelim, gündüzleri bugünlerde yalvar yakar ithal ettiğimiz parçalı bulutlarla idare ediyoruz. Mitolojide deniz ve su işleri tanrısı "Poseidon" görürsen şu İstanbul'un su derdini çıtlat. Öptüm.

MİNİ RÖPORTAJ

Festival, bu dünyada yaşadığımızı yine tatlı tatlı hatırlatıyo. John Mc Loughlin ve iki zangoç arkadaşı on kişinin çalacağı dolulukta çıtır çıtır bi müzik salıverdiler dolunaylı, mis kokulu bi İstanbul gecesine. Ambale olduk, nutkumuz şeetti, tüylerimiz haalaa havalarda...

Dıgıl– "Om" John aabi. Mahavişnu'nun gücü adına, kalbimizi serinletti, parmaklarımızın, kulaklarımızın varlığını hatırlattın bize. Size neler hissettirdi İstanbul

John– İstanbuuul muazzam. Sahnede oturduğum o nokta. Dünyada en huzur bulduğum bi kaç yerden biri.

Dıgıl– Bi hevi-metal grupla çalsanız sizin için yeni bir takıntı mı olur. Zaten denediniz mi ya da metalciler acaba sizi dövmeye mi yeltenirler...

John– Metal mi? Ben gitarımın distorşın pedalına bassam, çaldığımız birden metalleşir zaten. Ama ben bunu kendi duygu derinliğimde duyuyorum. Hint felsefesine uyanıyorsunuz di mi.

Dıgıl– Yani metali katlıyalı yıllar mı oldu diyosunuz.

John– Metal kendini katladı. Şimdi metal bu işe, girişmenin başlangıcı ve yeni sanayi toplumu olan ülkelerin gençleri takılıyorlar.

Dıgıl– Müzikle uğraşanın dalaşması geri zekâlılık zaten. Şu müzik bu müzik vırvırı gereksiz di mi. Kim karşısında ne isteyen çoğalırsa, onların müziğini çalıyo di mi.

John– He gülüm iyi dedin. Eele işte.

Dıgıl– Siz artık virtüöz vebir klas iksiniz. Sizin peşinize takılmış ya da takılacak gitarcı olmak isteyen genç güruha ne dersiniz.

John– Dünya fecii hızlı. Ben nediyiim. İnsan sevdiği, yetenekli olduğu konuya zaten abanır. Takılsınlar işte yaa.

Dıgıl– Viteo-kliplere ne dersiniz.

John– Fanatiklerin dozunu yükselten çok süper bi zımbırtı. Ama ben plak ya da disc filan gibi aparatlardan dinlemeyi seviyorum.

Dıgıl– En manyak gitarcı kim sizce.

John– Çook. Biraz araştır yok ölee adres vermecê.

Dıgıl– Pekii da digi da dıgıl daga dil.

John Mc Loughlin– Digi da dıgıl du da digi day.

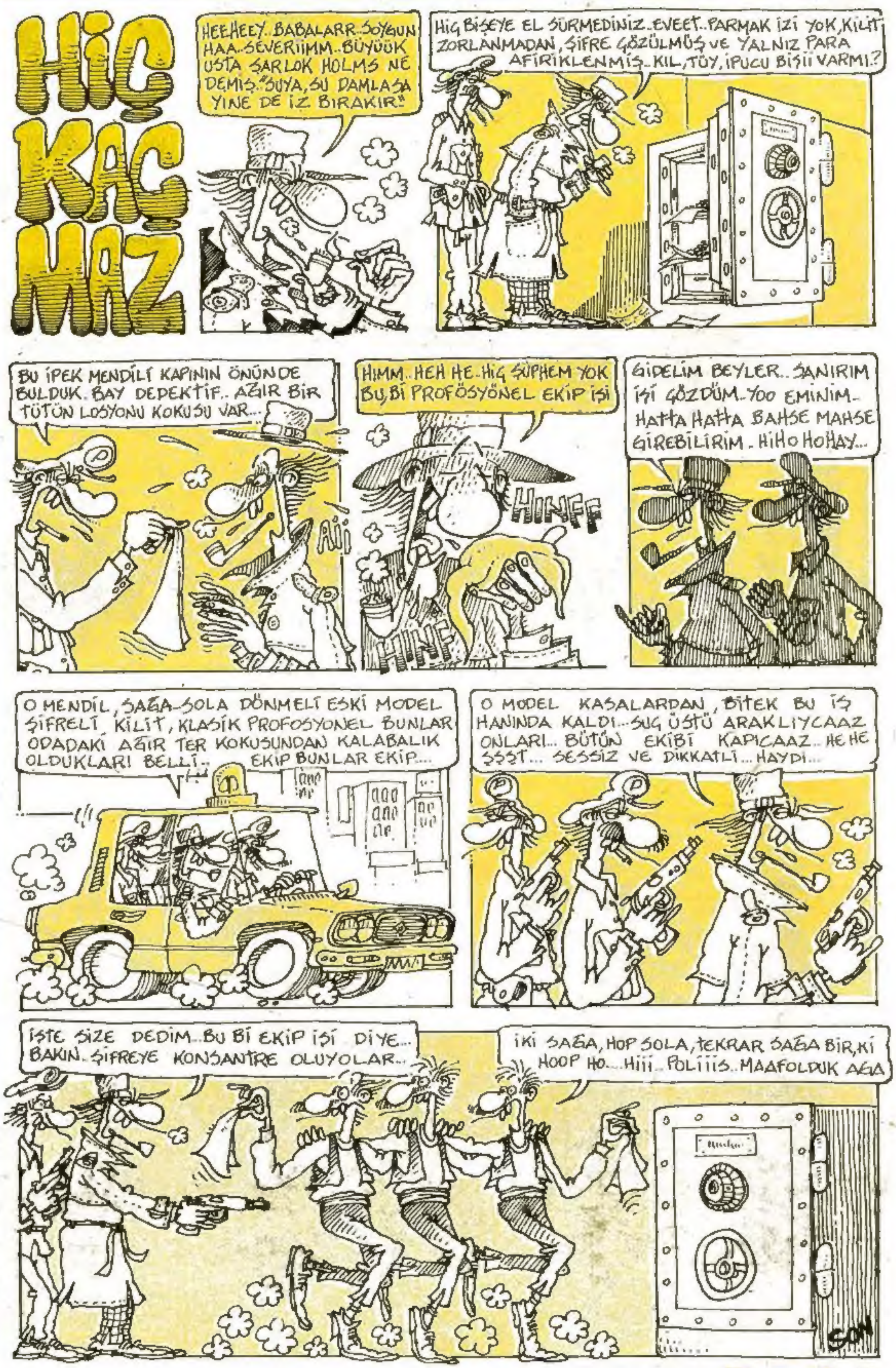

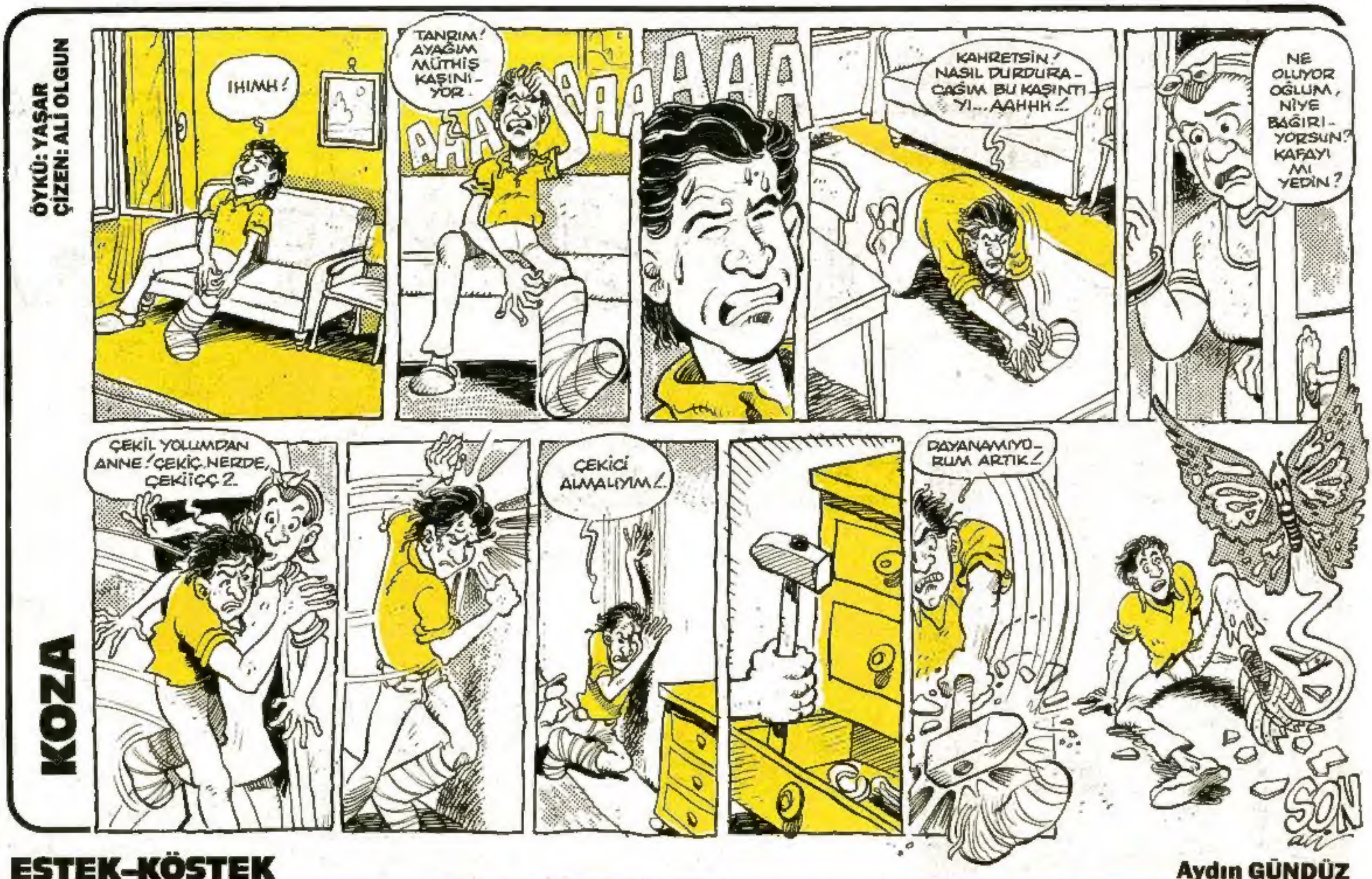

ESTEK-KÖSTEK

Aydın GÜNDÜZ

TELEPATİYA

ÖZDEN ÖĞRÜK

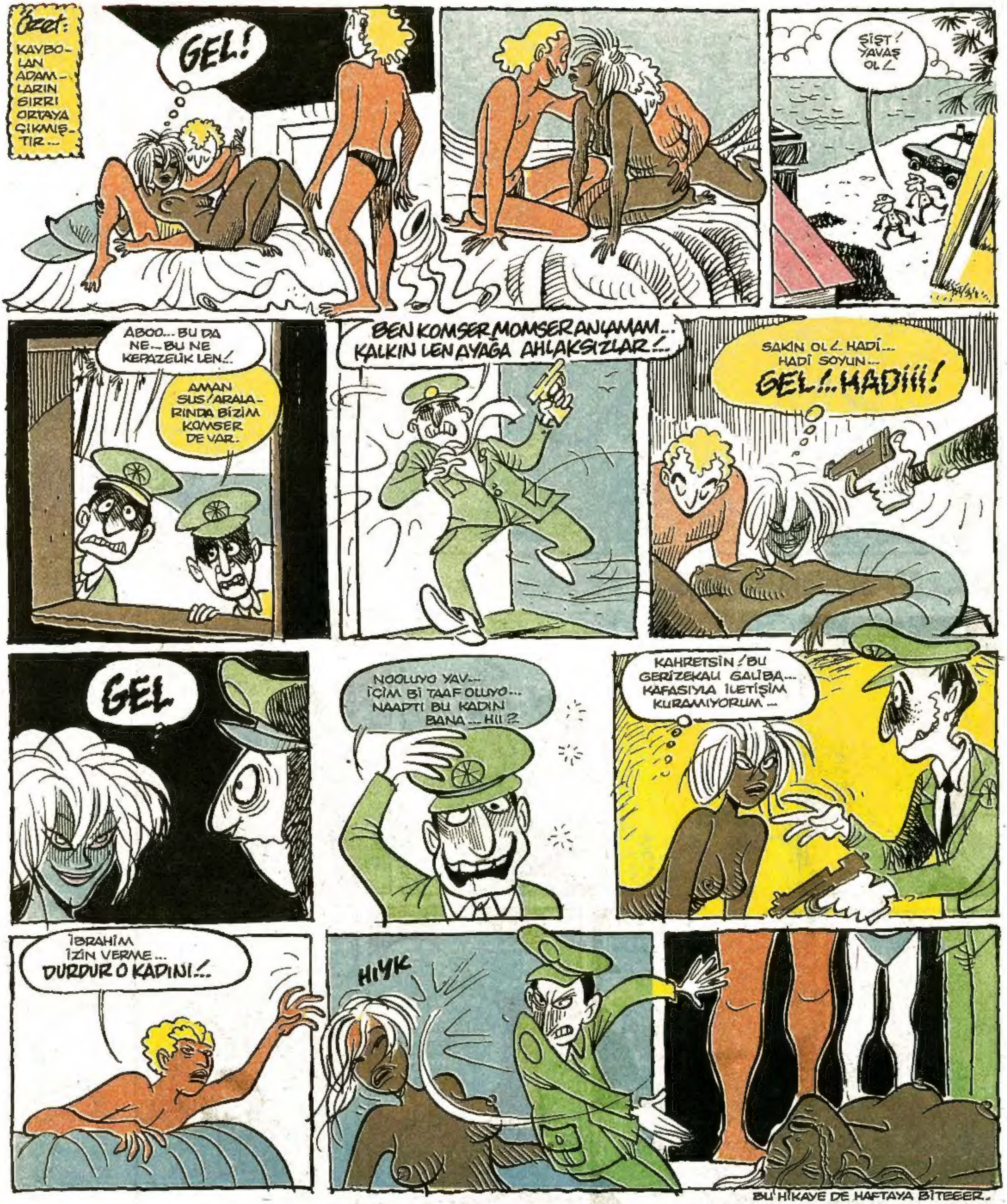

BU HİKAYE DE HAFTAYA BİTEEER.

DALGAKIRAN VE ÖTESİ

Zafer TEMOÇİN
(VATAN ŞAİRİ)